

забелязахъ, че свѣтло-червената дълбоководна морска рибка, която бѣхъ взелъ въ една бутилка да си правя опити, стана черна, съ лека портукалена отсѣнка. Презъ време на това спускане, както и по-сетне, азъ си правѣхъ занимливи наблюдения върху измѣненіята на цвѣтоветѣ. Малко подъ повърхността червениятъ цвѣтъ почна да отслабва, къмъ 7-ия метъръ премина въ портокаловъ, на 16-ия м. бѣше жълтъ, а после зеленъ.

На дълбочина до 30 м. видѣхме плитководни риби отъ всички видове. Повечето отъ тѣхъ имаха защитна окраска: по гърба свѣтло-синя, отдолу бѣла — цвѣтътъ на морската вълна и пѣна. Множество медузи се люлѣеха, носени отъ течението, и отъ време на време се блѣскаха въ стѣклото. Сребристи и бронзови змиорки съ тѣхнитѣ голѣми прозрачни личинки се извиваха и отминаваха въ далечината. На едно мѣсто, срѣдъ гъсти водорасли, видѣхъ и бѣлъ скарусъ — „риба-папагалъ“ — която жадно кжсаше листа. Сетне тя отплува на открито и раззина уста. Веднага налетѣ глутница губани и извлѣче отъ устата и отъ главата ѝ всички остатъци отъ храната. Малко по-долу неочаквано срещнахме грамадно количество скаруси: тѣ плуваха близу единъ до другъ, всички въ една и сжца посока, къмъ откритото море, сякашъ се бѣха наговорили да напуснатъ тоя брѣгъ и да се преселятъ въ по-хубави мѣста. На дълбочина 120 м. се показаха миктофодии, всѣка луспа на които издаваше сияние. Цѣли дружини охлюви се явяваха и бързо изчезваха. На дълбочина 200 м. видѣхъ нѣкакви сини риби, прилични на рибата лоцманъ, после още веднажъ се мѣрнаха тъмни медузи и сребристи змиорки. Нѣкакво голѣмо мъгляво тѣло преплува въ далечината и изчезна.

На дълбочина 300 м. видѣхъ съвсемъ нови за менъ риби съ дълги тънки опашки, които излжчваха ясно-зелена свѣтлина. После въ лжча на прожектора попадна едно продълговато, прилично на змиорка същество. То